

Dag 613 – dinsdag 2 september

Koen komt deze ochtend Darko afzwieren voordat hij naar zijn werk rijdt. Vroeg opstaan geblazen dus! Wat eigenlijk niet zo moeilijk is vandaag helaas. Ik heb er een zo goed als slapeloze nacht op zitten. En het is eens niet Lagun's schuld. Gisteravond is er iets in mijn rug geschoten en het is er nog niet terug uitgeschoten.

Lagun ziet me naar zijn antibiotica grijpen en zet het op een rennen. Geen probleem liefje, "ik krijg je nog wel" ... dacht ik kalm. En toen zag ik Koen toekomen. Oei, geen tijd gehad om Lagun op zijn gemak eten te geven dus...

Maar geen erg zo blijkt want Darko moet ook nog eten krijgen. Als ik zie hoe fel en onverbiddelijk Darko het hele huis weer voor zich opeist en hoe erg Lagun voor hem kruipt en zich klein maakt – alsof hij voor zijn leven vreest – waag ik het er niet op om de twee samen eten te geven. Ik vraag Lagun om in zijn bench te gaan en tot mijn grote verbazing doet hij dat heel vlot! Na drie korreltjes geknabbeld te hebben, gaat hij er echter wel bij liggen. Zuchtje... hoe moet ik zo toch wat vlees op je botten krijgen kleine tengere man van me?! Je hebt gisteren ook maar anderhalve normale portie gegeten in plaats van de 2 grote porties die je zou moeten nemen. ☹

Maar zodra Darko klaar is met zijn kom leeg te slobberen, stort Lagun zich op zijn kom waar ik de overschot van gisteren en een grote ontbijtportie van vandaag heb in gedaan. En er blijft geen korrel onaangeroerd! Oh als hij dit nu eens zou willen binnen houden! De aanwezigheid van Darko was misschien niet het beste idee voor Lagun's zelfvertrouwen maar dan hopelijk wel voor zijn lijn. ☺

De twee rakkers wennen razendsnel opnieuw aan elkaar en Darko daagt Lagun zelfs uit tot een spel. De grote bullebak is het duidelijk ook nog niet allemaal verleerd. Andere honden zijn nog steeds niet aan hem besteed maar Lagun heeft de magic touch.

En Darko heeft ook deze avond het positieve effect op het kleine grut dat zijn kommetje helemaal leeg eet. Super.

Mijn rug verbiedt het om met de twee te gaan wandelen maar een paar oefeningen kunnen er wel af met Lagun. Uit het zicht van Darko echter want die is ook best geïnteresseerd in het verdienen van een snoepje. ;-)

Lagun gaat zonder morren in zijn bench voor het slapen gaan. Dat verbaast me nu wel ferm, zeker aangezien Darko op zijn kussen in de living slaapt. Misschien dat Lagun nu toch die geborgenheid van zijn eigen heiligdom kan waarderen. Misschien wordt dit wel opnieuw het kantelpunt?

Dag 614 – woensdag 3 september

Ik heb Lagun de hele nacht niet gehoord en toen ik beneden kwam, lag hij rustig te wachten tot ik de deur van de bench open deed. Darko en Lagun schieten allebei als een pijl uit een boog de tuin in. Ze moesten dringend wat rollebollen precies. De lokroep van het ontbijt is echter wel nog sterker voor Darko en zodra hij de rits van zijn zak eten hoort, komt hij aangestormd. Met Lagun in zijn kielzog. Dat is ook weer mooi meegenomen. Lagun krijgt eten in zijn bench en Darko aan de staander in de keuken. Het kleine grut wacht precies weer af tot Darko gedaan heeft met smakken. Of toch niet?

Neen, hij raakt zijn korreltjes helemaal niet aan en wanneer het tijd is om door te gaan naar het werk, neem ik zijn ontbijt nog snel in een zakje mee. Wordt vervolgd in Brussel...

Het perron in Landegem staat stampvol met schoolgaande jeugd. Lagun blijft netjes bij me en negeert de vele "oooo"s en "aaaaaa"s als een echte ster. We moeten ons echt een weg banen door de samentroepende jongeren in de trein. Ideaal om die 'achter' nog eens te benutten. Als hij plaats heeft zou Lagun toch nog af en toe proberen voorbij me te geraken wanneer ik hem een 'achter' vraag maar nu heeft ie gewoon geen keuze. Hij dringt ook niet aan.

Pas nadat we een toer hebben gemaakt naar de personeelsdienst en hij een paar oefeningetjes heeft gedaan voor snoepjes, wordt zijn maagje precies wakker en duikt ie in zijn korreltjes.

We hebben een kijkeoefening gedaan terwijl zijn schare fans hem probeerde af te leiden, hij heeft zijn dolenthousiaste 'aan de voet' getoond, is heel netjes door de gang aan mijn voet gestapt, heeft de lift voor me geroepen... Hij had er duidelijk zin in. Geweldig. Alleen de 'fetch-apporte' met zijn beentje was een iets minder geslaagde oefening. Ik moet dringend wat beginnen te diversifiëren in zaken die ik hem laat apporteren.

Ik kom 's avonds pas laat thuis van een vergadering en Darko en Lagun zitten nog los in de living. Ik breng ze elk een halve denta en beiden kennen duidelijk hun vaste slaapstek nog. Lagun gaat zonder morren in zijn bench. Joepie!

Dag 615 – donderdag 4 september

Mijn kleine lieverd heeft zich voorbeeldig gedragen vannacht. Ondanks het wangedrag van Darko zelfs. De grote beer is er duidelijk heel snel aan gewend geraakt dat ie bij Koen in 't bed mag slapen en vindt het nu een verworven recht om in de slaapkamer te zijn. Ik had de voorbije dagen al af en toe gedacht dat we met een spook zaten maar nu weet ik dat het Darko is die deuren open krijgt. Ook gebarricadeerde deuren. Wat een kabaal toch! Na drie geslaagde pogingen van Darko hebben we het opgegeven. Ik heb een deken in de slaapkamer gelegd op de grond, Darko heeft zich er meteen op genesteld en we hebben meneer niet meer gehoord.

Ik vrees even voor reactie van Lagun maar er komt niks. Klein meneertje is opnieuw ok met zijn bench lijkt me.

Lagun ligt me 's ochtends netjes en braaf op te wachten. Honger heeft hij precies weer niet, in tegenstelling tot Darko. Zien eten doet eten misschien? Maar die vlieger gaat niet op bij Lagun, geen korrel raakt hij aan. Bakje dan maar even weg.

Enkele uren later probeer ik opnieuw, in het bijzijn van Darko deze keer. Misschien vindt ie het idee dat Darko zou weglopen met zijn korrels niet zo fijn en eet hij ze deze keer wel op. Lagun is ook wel slim genoeg om Darko niet aan te vallen. En ja hoor, het werkt schitterend. Lagun smult anderhalve portie op terwijl Darko van op enkele meters afstand toekijkt.

Blijkbaar was het dan toch nog niet voldoende voor klein meneertje want even later vind ik hem niet meteen terug in de tuin en jawel hoor: daar steekt een bruine staart uit van achter de draad waar de composthoop ligt! Potver, zit ie me daar nu aan het dessertbuffet ja?! Een keertje brullen volstaat om hem tot de orde te roepen en met zijn stinkende snoet vol rommel komt hij aangedraafd.

Ik ontdek een klein hard wit bolletje op zijn linkerflank. Normaal zou ik spontaan denken aan een vetbolletje maar Lagun en vet? Als dat inderdaad zo zou zijn, dan zit al zijn vet geconcentreerd in dat ene kleine plekje. Het doet hem duidelijk geen pijn als ik eraan zit te wriemelen. Zodra de dierenarts van Canisha uit vakantie terug is, ga ik toch even langs bij haar. Ik beeld me misschien van alles in maar liever zeker.

Darko wordt na het werk terug opgepikt door Koen. Je hebt het kot weer voor jou alleen lieverd. Ik trakteer Lagun nog eens op een varkenssoortje en de kleine man kan zijn geluk niet op.

's Avonds komt Bert op bezoek. Lagun ruikt wellicht zijn zomerspeelkameraadje Frodo want Bert wordt aan een grondige inspectie onderworpen.

We kruipen vroeg in bed vandaag. Lagun krijgt opnieuw een halve denta in zijn bench en opnieuw is hij erg enthousiast.

Dag 616 – vrijdag 5 september

Gisteravond heeft onze platjas zich nog een keertje kort maar krachtig laten horen. De rest van de nacht heeft hij ons echter laten doorslapen. Zalig.

We staan op met een spelletje in de tuin. Ik had gedacht dat dat zijn eetlust misschien zou opwekken maar neen, zijn korrels kunnen hem niet bekoren. Nu neemt hij nochtans geen antibiotica meer.

De leiband krijgt terug zijn vaste stek in de living. Ik heb hem nog niet goed en wel op zijn plaats gelegd of Lagun gaat 'm spontaan halen! Ik onderdruk de neiging om 'non' te zeggen want zo zou ik hem op slag zijn apporteurzin kunnen afnemen. In tegendeel, ik plak er snel een bevel op. Ik laat hem zijn leiband netjes brengen en afgeven, doe hem om, laat hem het uiteinde van zijn leiband oppikken en dragen tot aan de achterdeur. Dat oppikken, dat snapt hij nog niet maar de rest deed hij perfect!! En dan snoepjes en spelen! Het spel wordt echter snel veel te hevig. Eventjes kalmeren voordat het een bloedbad wordt bij mij.

Ik heb een halve dag verlof vandaag en we profiteren ervan om enkele boodschappen te gaan doen. Lagun mag mee maar zal uiteindelijk toch anderhalf uur in de auto hebben doorgebracht. We stoppen nog snel even bij moeder en daar mag Lagun even los gaan in de tuin. Er staan reusachtige paddenstoelen in de tuin en onze anders zo moeilijke eter had er bijna zijn tanden in gezet! Ik kan hem er gelukkig makkelijk laten afblijven en hij stelt zich tevreden met wat gerollebol in het natte gras. Binnen blijven kan hem nu duidelijk niet meer boeien. Hij begint te jammeren en te klagen bij Barts moeke binnen en hij houdt pas op wanneer we doorgaan.

Thuis gekomen laat ik hem zijn leiband overnemen en zelf naar binnen dragen. Even laat hij hem vallen maar hij raapt hem netjes terug op en geeft hem flink af.

Deze avond smult hij vol overgave van zijn korrels.

Het doet me goed hem zo met smaak te zien eten. Een uurtje later beginnen we aan een lange wandeling, door het bos. Weliswaar met zijn harnasje aan maar dat vormt geen probleem deze keer.

's Avonds kijken we allemaal lekker gezellig naar een dvd van Yellowstone. Elke keer wanneer er wolven in beeld komen, kijkt Lagun mee. Hoe zalig toch wanneer je lieverd daar met zijn kopje schuin

staat te kijken naar zijn familieleden. De andere dieren zoals de bizons en beren kunnen hem niet deren. Het is hem duidelijk om zijn verre voorvaderen te doen.

Dag 617 – zaterdag 6 september

Ik krijg alweer geen ontbijt in Lagun. Niet erg deze keer want we hebben in de voormiddag groepstraining in Gent Sint Pieters. Ik krijg er wel wat snoepjes in. Ik moet zelf training meegeven. Waar zaten mijn gedachten toch? In een drukke omgeving, vol lekkere geurtjes en andere buddies, zelf met mijn aandacht maar half bij Lagun. Had ik nu echt gedacht dat ik een mooie zit en blijf zou krijgen als ik op enkele meter afstand ga staan terwijl er een andere hond hallo komt zeggen? Neen dus.

Zelfs een zit, lig of sta krijg ik vandaag niet. Hij weet maar al te goed dat ik geen tijd heb om me op hem te concentreren. Grrrr.

Een van de oefeningen die ik had voorbereid is voedselweigering. Maar dan met een twist. In Brussel Noord gebeurt het maar al te vaak dat we bedelaars passeren. Zij zitten meestal op de grond, mooi op snoethoogte van onze buddies. En meestal zien ze onze buddies ook graag en proberen ze hen te lokken. Bart mag vandaag de rol van bedelaar op zich nemen en we laten een voor een onze honden passeren terwijl Bart zijn hand met snoepjes uitsteekt. Geen enkele hond weerstaat eraan. Behalve mijn kereltje! Joepie, dan toch iets goeds vandaag! Lagun is het gewoon natuurlijk maar voor hem is het toch extra moeilijk om voedsel te weigeren aangezien hij Bart kent. Zelfs bij een tweede passage wanneer Bart snoepjes voor zijn snoet op de grond gooit, blijft Lagun eraf. Smelt!

Na de training gaan we nog iets drinken op een terras. De honden krijgen bakjes water en Lagun stort zich erop. Hij valt zelfs uit naar onze nieuwe pup Nouba die ook graag een slokje wou komen nemen. Huh?! Even later geeft Lagun over... Ach neen toch, niet weer. ☹️

De rest heeft het nu ook gezien en is het met me eens: Lagun geeft niet over door stress ofzo. We moeten terug naar de dierenarts als dit aanhoudt.

Ik merk dat Lagun de laatste dagen af en toe aan zijn nageltjes zit te knabbelen. Bij nadere inspectie lijken ze me ook wel wat te lang. Tijd om mijn duur betaalde nagelknipper voor honden toch nog eens boven te halen. Tegen alle verwachtingen in (zijn eerste trimbeurt – of zeg maar ‘gevecht’ – bij Daphne staat me nog goed bij), laat hij zich heel gemakkelijk doen.

Ook om de haartjes van tussen zijn voetkussentjes te knippen, blijft hij rustig. Hij vindt het al minder leuk maar het lukt ons toch. Ik ben fier.

En waarom niet meteen doordoen hé? Hij krijgt zijn grote onderhoud: nog een kambeurt, dan een antitekenbehandeling en ontworming.

Dag 618 – zondag 7 september

35 word ik er vandaag... en Lagun heeft me al meteen mijn eerste cadeau gegeven: hij laat me de hele nacht goed slapen. Heerlijk. We kunnen rustig opstaan, uitgebreid ontbijten (nu ja, Bart en ik toch. Het kleine grut doet aan de lijn precies) en daarna zetten we aan naar Sluis voor een easy shopping dagje. Het is een heerlijk weertje. We doen een terrasje, eten een ijsje, en komen dan op de bots uit op een gezellig ambachtelijk marktje rond de vijver. Ik heb Lagun zijn drinken in de auto

laten staan en wil hem nu toch wel even laten bijtanken aan de vijver. Ik trek mijn schoenen uit en we zakken af naar de waterrand langs de steile oever. Lagun heeft er zin in en iedereen kijkt toe, verwachting dat ik zal worden meegesleurd langs de steile over. Maar ik ken mijn ventje wel goed genoeg. ;) Ik houd hem aan de leiband want het zit er vol met waterwild en de kleine kapoen zou daar wel eens durven achteraan gaan. Zodra hij in contact komt met het water verandert hij in een uitbundige losgeslagen tiener. Hij rolt, plonst en doet kopje onder, hij weet niet waar eerst keren. Er komt nogal wat publiek op af. ☺

's Avonds passeren we nog even bij mijn ouders. We laten er Lagun achter met Belle en Zanouche terwijl we ribbetjes gaan eten in de buurt. Lagun crost de poten vanonder zijn lijf samen met Belle. Deze glimlach verdwijnt nooit meer van mijn snoet.

Achterin de tuin liggen echter stekelige kastanjeomhulsels. Ik kan het Lagun zo zien denken: woehoew, een zee van tennisballen!!! Ai ai, ik kan hem niet tegenhouden en hij pakt er een op in zijn vlucht. Hij laat hem al even snel vallen maar ik denk dat hij toch een stekel zal binnen hebben want de rest van de avond zal hij geregeld een hoestbui hebben.

Het is intussen al van gistermiddag geleden dat ie wilde eten en wanneer we 's avonds terug thuis komen bij mijn ouders, heeft hij grote honger. Hij eet uit de stoffen houder die ik in mijn handen houd. Belle komt even piepen naar wat daar zou te rapen vallen maar dat was niet zo snugger. Lagun valt lelijk uit naar haar en ze stuift piepend en in paniek weg naar pa. Haar redder en toeverlaat. Ja als Lagun honger heeft... De gemoederen bedaren gelukkig snel. Lagun eet rustig verder, Belle kijkt toe van op een afstand en Zanouche snurkt lustig verder.

Dag 619 – maandag 8 september

We zijn verhuisd! Op het werk bedoel ik. Blijkbaar heeft de logistieke dienst ervan geprofiteerd om vrijdag in de afwezigheid van de vertalers alle ladenblokken en spullen te verhuizen naar ons nieuwe bureau – iets dat ons pas daagt wanneer we nietsvermoedend ons oude bureautje binnen stappen en daar IT aantreffen die er een opleidingslokaal van heeft gemaakt...

Ons nieuwe bureau staat kot overhoop maar Lagun vindt het geweldig. Het is veel kleiner maar er zijn zoveel meer visuele prikkels en alles is nieuw om aan te snuffelen. We hebben ook nieuwe vuilnisbakken, zo van het type met een swingdeksel. Lagun steekt er zijn kop in, trekt zich terug wanneer ik 'pas toucher' roep en het deksel zit vast rond zijn nek. Begin je dag met een lach... en lachen doen we! Zal je leren lieverd.

In de gang op de derde verdieping waar we nu zitten, zijn geen tussendeuren en ons bureau zit aan een van de uiteinden van de 80m-lange gang. De waterfontein en koffiemachine staan vlak naast de liftdeur, een achttal bureaus verder. Ik waag het er toch op om Lagun zonder leiband mee te nemen om mijn fles water te gaan vullen en thee te halen. Heel eventjes vertrekt hij uit zijn startblokken om de gang door te spurten zoals ik hem beneden wel eens liet doen maar een kleine correctie en hij blijft netjes – doch trillend van de goesting – aan mijn zijde. Oef.

's Middags mag hij mee naar Exki. We gaan gewoon snel over en weer want ik heb geen lunch mee voor vandaag en met de verhuizing zijn we te veel tijd verloren. Ik merk dat ik geen poepzakjes bij heb. Argh. En Lagun heeft zo een goed uur geleden toch zijn korreltjes opgepeuzeld. Gelukkig stelt hij zijn hoopje uit tot aan de vuilhoop vlak aan het werk, waar ik het niet hoeft op te ruimen.

Lagun heeft zijn nieuwe vaste stek gevonden knal achter de bureaustoel van Patrick van waar hij een 180° uitzicht heeft over het station en de boulevard van Brussel Noord. Patrick zit dan wel mooi vast maar Lagun heeft het naar zijn zin.

Dag 620 – dinsdag 9 september

We zijn laat thuis gekomen gisteravond. Lagun heeft zich werkelijk op zijn korrels gestort gisteravond en deze ochtend betekent dat natuurlijk een hoopje kots. Bijna puur slijm. Zucht... Hij wil niks voor ontbijt.

's Middags eet hij echter wel goed.

We doen een paar oefeningen in de namiddag met de nadruk op apporteren. Ik neem een oude gsm, een boek kaarten en ten slotte een ijzeren speeltje. Hij raapt het allemaal prima op en overhandigt het ongeschonden netjes in mijn handen. Excellent! (Maar ik ga het toch nog niet proberen met mijn slimme foon of een ongekookt ei... 😊).

Ook trekt hij de kastdeur enthousiast open van bij mijn eerste bevel. Zo enthousiast dat hij ze zou kapot trekken zelfs! 😊